

ХИПЕРБИЛИРУБИНЕМИЈА КАЈ НОВОРОДЕНИ СО НИСКА ПОРОДИЛНА МАСА

Л. Гулева, М. Трајанова, Т. Пеншовска, Б. Михајловиќ, В. Деловска, М. Зий, Е. Ѓуковиќ,

Специјална болница за гинекологија и акушерство Чаир - Скопје, Р. М.

Цел на трудот: е да се прикаже застапеноста на хипербилирубинемията кај новородени со ниска породилна маса, како и причината за настанување на истата, во период од две години.

Материјал и методи: правена е анализа на крвта, со одредување на билирубин, тотален, директен, индиректен, крвна слика, крвна група и Rh фактор.

Резултати:

- од вкупно 862 новородено со ниска породилна маса кај 17 (1, 97%) хипербилирубинемията е заради АО инкомпатибилија;
- заради ВО инкомпатибилија се 7 (0, 81%) новородени;
- Rh инкомпатибилија е присатна кај 7 (0, 81%);
- здружена АВО и Rh инкомпатибилија како причина за хипербилирубинемия е присатна кај 3 (0, 35%) новородено со ниска породилна маса;
- прематурноста е присатна како причина кај 150 (17, 40%) новороденчиња

Заклучок: Направените анализи укажуваат на висок процент на застапеност на хипербилирубинемията во морбидитетот (21, 34%). Со оглед на тоа дека недоносеноста, незрелоста на ензимските системи, хипоалбунемията, хипоксијата, хиперкапнијата, тешките инфекции спаѓаат во ризични фактори. Тие го фаворизираат настанувањето на билирубинската енцефалопатија и при ниски вредности на индиректниот билирубин потребно е адекватно згрижување, следење и лекување, односно превенција на керниктерусот.

УВЕИТИ КАЈ ДЕЦА

Челева В., Ивановска М, Иванова Г, Икономова Л.

Клиника за очни болести - Скопје, МЦ-Штип, М. Ц-Куманово.

Вовед: Одредени увеални ентитети се јавуваат кај деца и истите не се така чести кај другата возрастна група - постари пациенти. Диференцијална дијагноза на увеитите кај децата е почесто јасно дефинирана (75%), наспроти 50% кај возрастните пациенти.

Цел: Да се оредат најчестите увеални ентитети според анатомската поделба на увеитите прифатена од Светската група на увеолози и да се одредат најчесто дијагностицираните увеити кај деца.

Материјал и метод: Студијата опфаќа по 52 пациенти од 2 групи на возрастни пациенти и деца во период од 2 години.

Резултати: Јувенилен реуматоиден артритис е најчесто етиолошки дијагностициран кај предните увеити кај деца (25%). Предните увеити кај деца се 35% од сите увеити. Интермедијален увеит е застапен кај 16-22% од сите увеити кај деца. Токсоплазмозата е најчеста причина за заден увеит. Од сите увеити кај деца 10% отпаѓа на токсоплазмозата. Дифузниот увеит не е толку чест кај децата. Тој може да е знак на Морбус Бехцет, Вогт-Којанаги-Харада синдром, саркоидоза или да претставува природна еволуција на увеитот.

Заклучок: Предниот увеит е најчест 35%, но токсоплазмозата како увеален ентитет е најчеста во нашата возрастна група (10%).